

זכר. כמו זו ה' עשה הקדוש ברוך הוא על ידי לוי, זה משה, באותם חמורים במאירים. בתחילת דם, אחר כך (שם) ויהרגה ה', כל בכור הארץ מצרים וגוי. אכן בחמור הנה כתוב, ואת כל תילם ואת כל טעם ואת כל בהמTEM וגו'. שם באותם חמורים כתוב, (שם) כל כי ספר חמומים כתוב, וככתוב (שם) וכל זהוב ושמלה, וככתוב (שם) וגם ערך רב עליה אטם וצאן ובקר וגוי.

ושמעון ולוי - זה עומד אצל החמור הנה, וזה עומד אצל כל אותם חמורים. כלם רצו להשתחוו עם יעקב הקדוש ונתקנו לישך אותו, והוא בכוון עומד לגביהם וכופת אוטם תחתיו. עכלו שעשו נשך אותו ואת בניו, מי יקיים מолов? יעקב ו יוסף, זה מצד זה וזה מצד זה, שכותוב (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש וגוי.

וישעו והיה חפת אליהם על הערים אשר סביבותיהם ולא רדף אחרי בני יעקב. אמר רבי יוסף, כלם היו מתחננים, וכשדי חוגרים כלוי זין לדור, קי מרתתים וועזבים אוטם, וכן לא רדף אחרי בני יעקב.

הסירו את אלהי הנבר וגוי. הסירו את אלהי הנבר - אלה הם שנטלו משכם כל כי ספר וזהב שהיה חוק עלייהם עבורה זרה שליהם. רבי יהודה אמר, עבורה גורה קרי מכסי זקב, ויעקב הטמין אותם שם כדי שלא יהנו מצד של עבורה זרה, שאסור לאדם לבנות מבניה לעולמים.

רבי יהודה ורבי חזקיה קי הולכים בדרך. אמר רבי חזקיה לרבי יהודה, מה זה שבותם (שמואל-ב' יב) ויקח את עטרת מלכים מעל

דאתגזרו, ולבמר ויהרגו כל זכר. בגונא דא בעבד קדשא בריך הוא על ידה דלווי, דא משה. באינון חמורים במאירים. בקדמיתא דם, ולכתר (שמות י) ויהרג יי כל בכור הארץ מצרים וגוי. הכא בהאי חמוץ כתיב, ואת כל חמלים ואת כל טעם ואת כל בהמTEM וגו'. הקטם באינון חמורים כתיב, (שמות יב) כל כי ספר וכל זהוב ושמלה, וככתוב, (שמות יב) וגם ערבית רב עליה אטם וצאן ובקר וגוי.

ישמעון ולוי, דא קאים לגביה האי חמוץ, ודא קאים לגביה כל אינון חמורים, כלחו בעו לאשתפה בהדריה הייעקב קדישא ואותקנו לנשכאה ליה, ואיהו בבני קאים לגביהו וכפי לוז תחותיה. השטא דעשן בשיך ליה ולבניו, מאן יקים לגביה, יעקב ו يوسف. דא מיטרא דא ודא מיטרא דא. כתיב, (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש וגוי:

נישעו והיה חפת אליהם על הערים אשר סביבותיהם ולא רדף אחרי בני יעקב. אמר רבי יהודה והוא מתבנשי, וכד הוא חגי זיני קרבא הו מרתה ושבקין לוז, ובגין כה ולא רדף אחרי בני יעקב:

הסירו את אלהי הנבר וגוי. הסירו את אלהי הנבר, אלין אינון דנטלו משכם מאני כספה ודקה דהוה חוק עלייהו טעווא דלהון. רבי יהודה אמר, טעון הו מבספה ודקה. ויעקב אטמן לוז פמן, בגין דלא יתהנו מיטרא דבעודה זרה, דאסיד ליה לבר נש לאתבמי מפיה לעלמיין.

רבי יהודה ורבי חזקיה הו אזייל בארכא, אמר רבי חזקיה לרבי יהודה, מאי כתיב, (שמואל ב' יב) ויקח את עטרת מלכים מעל